

**Valtioneuvoston kirjelmä Eduskunnalle ehdotuksesta
komission asetukseksi (IACS-asetuksen uudistaminen)**

Perustuslain 96 §:n 2 momentin mukaisesti lähetetään Eduskunnalle Euroopan yhteisöjen komission 19 päivänä kesäkuuta 2001 tekemä ehdotus asetukseksi tiettyjä yhteisön

tukijärjestelmiä koskevasta yhdenntetystä hallinto- ja valvontajärjestelmästä annetun asetuksen (ETY) N:o 3887/92 uudistamisesta sekä ehdotuksesta laadittu muistio.

Helsingissä 30 päivänä elokuuta 2001

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Ylitarkastaja Mirja Eerola

MAA- JA METSÄTALOUSMINISTERIÖ**MUISTIO**
EU/—**ASIA****EHDOTUS KOMISSION ASETUKSEKSI TIETTYJÄ YHTEISÖN TUKIJÄRJESTELMIÄ
KOSKEVAN YHDENNETYN HALLINTO- JA VALVONTAJÄRJESTELMÄN
SOVELTAMISTA KOSKEVISTA YKSITYISKOHTAISISTA SÄÄNNÖISTÄ ANNETUN
ASETUKSEN (ETY) N:O 3887/92 UUDISTAMISESTA****Asiakirja**

AGRI/49509/2001 EN

1. Yleistä

Yhdennetty hallinto- ja valvontajärjestelmä (IACS) on ollut käytössä vuodesta 1992. Agenda 2000 –ratkaisun vaikutuksesta on tullut uusia tukijärjestelmiä ja suurelta osin myös vanhoja tuki- ja palkkiojärjestelmiä koskevat neuvoston asetukset on uudistettu. Tuki- ja palkkiojärjestelmiä koskevissa neuvoston asetuksissa on vahvistettu järjestelmien ja tukien saamisen edellytykset. Komission asetukset (ETY) N:o 3887/92 määrittelee yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän soveltamisen yksityiskohtaiset säännöt. IACS-asetusta on muutettu useaan kertaan. Muutokset on tehty komission asetuksilla (EY) N:o 229/95, (EY) 1648/95, (EY) N:o 2015/95, (EY) 1678/98, (EY) 2801/99 ja (EY) 2721/2000. Muutokset ovat johtaneet tarpeeseen luoda yhtenäinen asetukset. Samalla myös sanktiojärjestelmää ja valvontaa koskevia säännöksiä selkeytetään ja ajantasaistetaan.

2. Ehdotuksen suomen- ja ruotsinkielisen version puuttuminen

Ehdotuksesta ei ole käytettävissä suomen- ja ruotsinkielistä versiota. Käsittely komission työryhmissä on tapahtunut pelkästään englannin-, ranskan- ja saksankielisten versioiden pohjalta. Asiaa käsitellään Euroopan maatalouden ohjaus- ja

tukirahaston komiteassa 23 päivänä lokakuuta 2001. Todennäköistä on, että kovin paljon ennen tuota ajankohtaa ei ole käytettävissä suomen- ja ruotsinkielisiä versioita. Asia on näistä syistä saatettu eduskunnan käsiteltäväksi pelkästään alkukielisin tekstein. Suomen- ja ruotsinkieliset versiot toimitetaan eduskunnalle heti, kun ne ovat käytettävissä. Sisäänkirjoitettu versio sekä artiklojen vastaavuustaulukko aiemmasta IACS-asetuksesta on liitteenä.

3. Ehdotuksen pääasiallinen sisältö

Tarkoituksena on luoda yhtenäinen versio komission asetuksesta (ETY) N:o 3887/92 ja sitä muuttavista asetuksista. Samalla yhdennettyä hallinto- ja valvontajärjestelmää kokonaisuudessaan on tarkoitus selkeyttää ja ajantasaistaa kodifikaation yhteydessä.

Yleisiä periaatteita koskevassa artiklassa rehualasta todetaan, että rehualaksi hyväksytään vain sellainen ala, joka on viljelijän eläinten käytössä ja ruokinnassa. Käytön tulkitaan tarkoittavan sitä, että eläin itse syö rehua lohkolta. Eläinten ei kuitenkaan tarvitsisi laiduntaa alalla koko laidunnuskautta eli asetuksen edellyttämää seitsemän kuukauden ajanjaksoa.

Asetusehdotuksessa kiinnitetään huomiota sähköisten tietokantojen hyödyntämiseen hakemusten muodostamisessa ja käsittelyssä. Osa hakemuksessa vaadittavista tiedoista on

jo tietokannoissa ja niiden käyttö vähentäisi kirjoitusvirheitä. Ehdotuksen mukaan jäsenvaltioiden tulisi voida sallia sähköisessä muodossa toimitettujen hakemusten vastaanottaminen tietojen toimittamiseen liittyvien tietoturvaedellytysten täytyessä.

Hakemuksen toimittamista ja täydentämistä koskevista määräajoista todetaan ehdotuksessa seuraavaa: pinta-alatukien kohdalla hakemuksen täydentämisen tulisi olla mahdollista ainoastaan hakemuksen toimittamiselle annetun määräajan kuluessa, mikä tarkoittaisi sitä, että pinta-alatuen hakemusta ei saa täydentää sen jälkeen kun 25 päivää on kulunut päivästä, jolloin hakemus viimeistään piti toimittaa ja jonka jälkeen tuen määrään kohdistetaan myöhästymisseuraamuksia. Tämä ei estäisi tekemästä muutoksia viimeiseen kylvöpäivään saakka. Lisäksi aiemmassa alustavassa ehdotuksessa huomautetaan, että myöhäiset lisäykset, joita Suomessa ja Ruotsissa voidaan tehdä jopa heinäkuun 10 päivään saakka, vaikeuttavat valvontaotantaa.

Uutena artiklana entiseen asetukseen verrattuna esitetään hakemuksen peruuttamista koskevaa artiklaa. Hakemuksen peruuttaminen olisi mahdollinen, jos tulevasta tilatarkastuksesta tai epäsäännönmukaisuuksista hakemuksessa ei ole ilmoitettu hakijalle.

Ehdotuksessa kiinnitetään huomiota siihen, että alkuperäisessä asetuksessa asetetaan velvollisuus tehdä lisätarkastuksia kuluvan vuoden aikana, jos paikan päällä suoritettavat tarkastukset paljastavat epäsäännönmukaisuuksia.

Asetuksen mukaan toimivaltaisen viranomaisen on valittava paikan päällä valvottavat tilat riskien arvioinnin ja edustavuusnäkökohtien perusteella.

Säännökseen paikan päällä suoritettavasta valvonnasta laadittavista kertomuksista ehdotetaan lisättäväksi säännös, jonka mukaan kertomuksesta tulee näkyä onko valvonnasta ilmoitettu ennalta ja kuinka aikaisin. Viljelijälle jätettävästä valvontakertomuksen kopiosta ehdotetaan myös säännöstä.

Ehdotuksessa todetaan pinta-alatukien

osalta, että määriteltäessä tukikelpoisia kasvulohkoja kokemus on osoittanut olevan tarpeellista määrittää tiettyjen alueella olevin pensasaitojen tai ojien leveys.

Jos jäsenvaltiot käyttävät apuna kaukohavaintotekniikkaa, lisätarkastukset tulee suorittaa perinteisin keinoin paikan päällä suoritettavin tarkastuksin, jos kaukohavainnoin suoritettava valvonta ei ole kyseisenä vuonna enää mahdollista.

Valvontaa koskevia säännöksiä ehdotetaan muutettavaksi. Komission on ilmaissut muuttavansa asetusta siten, että se sallisi tilakohtaisen valvontaotannon ja valvonnan erityisesti nautaeläimille maksettavien eri palkkiomuotojen valvonnassa.

Teurastuspalkkioon liittyvän teurastamoissa suoritettavan valvonnan osalta komission ehdotuksen mukaan tulisi harkittavaksi mahdollisuus teurastamojen etukäteiseen hyväksymisvalvontaan. Ennalta hyväksytyissä teurastamoista tarkastusten olisi katettava 20 % teurastamoista ja 2 % näiden teurastamoiden teurastusten määrästä.

Pääsääntönä teuraseläimiin kohdistuvissa tarkastuksissa olisi ehdotuksen mukaan, että kunkin paikan päällä tarkastettavan teurastamon teurastusten määrästä tarkastettaisiin 5 %. Voimassa oleva asetus säätää tarkastettavaksi 5 % kaikista teuraseläimistä, joista on kyseisenä vuonna haettu palkkio. Lisäksi ehdotuksessa säädettäisiin näiden valvontojen kohdistamisesta paikan päällä suoritettavaa tarkastusta 12 edeltävänä kuukautena teurastettuihin eläimiin, eikä kuluvana palkkiovuonna teurastettuihin eläimiin.

Vientipalkkioiden suhteen nykyinen asetus säätää eläinten tarkastuksista siten, että ainakin 10 % eläimistä on yksilöitävä sekä lastaushetkellä että yhteisömaaperältä poistuttaessa. Ehdotus muuttaisi vaatimuksia edellyttämällä, että lastaushetkellä kaikki eläimet on yksilöitävä, mutta otantaan perustuva tarkastus on yhteisöalueelta poistuttaessa riittävä, jos lastaushetkellä asetettu sinetti on vahingoittumaton.

Ehdotuksessa tarkennetaan myös yleisiä sanktiosäännöksiä. Tämän hetkessä järjestelmässä IACS-tukien ulkopuolelle sulkemiset ovat pituudeltaan yhden ja kahden vuoden pituiset. IACS-tukien ulkopuolelle

sulkemiset edellyttävät nykyisessä asetuksessa törkeää tuottamusta tai tahallisuutta. Näiden jo olemassa olevien IACS-tukien ulkopuolelle sulkemisten lisäksi ehdotuksessa ehdotetaan kokonaan uusia perusteita sulkea tuen hakija IACS-tukien ulkopuolelle. Tällä pyritään IACS-tukien ulkopuolelle sulkemisen automaattiseen soveltamiseen. Jos määrätyn suuruinen rikkomus tai poikkeama ilmoitetuissa tiedoissa on objektiivisesti havaittavissa, tukien ulkopuolelle sulkemiset tulisivat sovellettaviksi törkeän tuottamuksen tai tahallisuuden edellytyksestä riippumatta. Jos havaittu poikkeama IACS-järjestelmän piiriin kuuluvissa tukijärjestelmissä on yli 30 % koko tilan tasolla, IACS-tukijärjestelmistä sulkeminen yhden vuoden ajaksi tulisi käyttöön. Jos taas poikkeama on yli 50 % kasvilajiryhmätasolla, seurauksena olisi tätä tukisummaa vastaavan summan menettäminen. Tukisumma voitaisiin vähentää enintään viiden vuoden aikana, niin kauan kuin ilmoitusta vastaamattoman tukisumman vähennys on suoritettu. Törkeää tuottamusta ja tahallisuutta koskevia sääntöjä sovellettaisiin edelleen kaikkiin tilanteisiin riippumatta poikkeaman suuruudesta.

Rehualojen osalta viljelijä menettäisi 20 %:a rehualoihin liittyvistä eläinpalkkioista 12 kuukaudelta ennen havaintoa, jos poikkeama olisi yli 20 % ja ilmoitettu ala oikeuttaisi suurempaan palkkioon kuin valvonnassa todettu ala.

Rehualoista alustavassa ehdotuksessa todetaan seuraavaa: laajaperäistämispalkkiossa viljelijälle ei ole nykytilanteessa haitallisia vaikutuksia siitä, että hän ilmoittaa liikaa rehualaa hakemuksessaan. Hän ei vain saa palkkiota sille määrälle, johon hän ei ole pinta-alan perusteella oikeutettu. Näin ollen sanktiosäännösten tarkennus tässä suhteessa olisi tarpeen. Myöhemmässä ehdotuksessa sanktiosääntö koskee myös peruspalkkioita (sonni-, härkä- ja emolehmäpalkkio).

Asetuksen (EY) N:o 1254/1999 13 artiklassa säännellyssä uudessa laajaperäistämispalkkiossa rehuala määritellään eri tavalla kuin peruspalkkioissa. Tämä tulee ehdotuksen mukaan ottaa huomioon eri viljelykasvien

lajeja määriteltäessä. Ehdotuksen mukaan viljelykasvit tulisi luokitella tietyllä tavalla. Seuraavat käyttötarkoitukset tulisi käsitellä erikseen: a) peruspalkkioiden mukaiset rehualat, b) laajaperäistämispalkkion edellyttämä muu rehuala kuin laidunala, c) laajaperäistämispalkkion edellyttämä laidunala, d) kesantoalue sekä e) peltokasviala, johon sovelletaan omaa tukitasoa.

Asetuksessa säädetään maksettavien eläinpalkkioiden vähentämisestä niissä tapauksissa, joissa valvonnassa on ilmennyt, ettei tukikelpoisten eläinten lukumäärä vastaa hakemuksessa ilmoitettua. Ehdotuksen mukaan säännöstä muutettaisiin siten, että siitä kävisi täysin selväksi, ettei vähennyksiä tehdä, jos tukihakemuksessa on ilmoitettu eläimiä todellista vähemmän. Näin ollen sanktio koskisi vain virheitä, joissa viljelijälle olisi koitunut etua virheellisen määrän hyväksymisestä.

Asetuksessa säädetään eläinten identifiointiin liittyvistä seikoista. Aiemman luonnoksen perusteluissa todetaan, että neuvoston asetuksen (EY) N:o 1760/2000 mukaisessa eläinrekisteritietojen tietokannassa luodaan kehys eläinpalkkioiden myöntämisessä käytettävälle yhtenäiselle järjestelylle, jossa sähköisen tietokannan avulla suoritetaan hallinnollinen valvonta ja tietokannan ollessa hyväksyttävässä kunnossa voidaan vähentää paikan päällä suoritettavaa valvontaa. Jotta varmistettaisiin tietojen oikeellisuus tietokannassa, eläinrekisteritietojen tietokannassa olevista virheistä tulisi seurata sanktio välittömästi virheen tultua ilmi.

Tapauksissa, joissa viljelijän rekisterissä (nautaeläinluettelo) tai passissa, on virheitä liittyen syntymäaikaan, sukupuoleen, siirtoihin tai kuolemaan, tukea vähennetään vain, jos virheitä todetaan vähintään kahdessa tarkastuksessa 24 kuukauden jakson aikana.

Artiklaa, jossa säädetään viljelijän mahdollisuudesta välttää sanktio ilmoittamalla virheestä oma-aloitteisesti, ehdotetaan muutettavaksi. Aiemmin törkeästä tuottamuksesta tehtyjä tai tahallisesti tehtyjä virheitä ei ole voinut korjata oma-aloitteisesti. Viljelijöille tulisi

ehdotuksen mukaan antaa mahdollisuus korjata tällaisetkin hakemuksessa olevat virheet, jotka voisivat johtaa rangaistusseuraamuksiin. Korjaus tulee tehdä ennen mahdollisesta valvonnasta ilmoittamista. Sanktion poistavana tekijänä mainitaan myös ylivoimainen este (force majeure).

Ylivoimaista estettä koskevia määräyksiä halutaan selkeyttää. Ehdotuksen mukaan todettaisiin, että ylivoimaisen esteen tapauksessa viljelijälle maksetaan vastaava määrä kuin mihin hän olisi ollut oikeutettu ellei estettä olisi ilmennyt. Näin ollen viljelijä ei ainoastaan säästyisi sanktioilta, vaan myös koko hänen tukikelpoinen viljelyalansa hyväksyttäisiin sellaisena kuin se oli ennen estettä.

Ehdotuksessa pyritään myös tarkentamaan tuen takaisinperintää ja sille maksettavaa korkoa koskevia säännöksiä. Ehdotuksessa lisättäisiin myös säännös, jonka mukaan oikeus tuen takaisinperimiseen lakkaa, kun 10 vuotta on kulunut tuen myöntämispäätöksestä. Aika lasketaan tuen takaisinperinnästä ilmoittamiseen. Jos tuen saaja oli vilpittömässä mielessä, vanhentumisaika vähenisi 4 vuoteen.

Ehdotuksessa säännellään aiemman asetuksen mukaisesti siitä, kenellä on oikeus tukeen, kun koko viljelämä siirretään.

Ehdotukseen sisältyy myös säännökset jäsenvaltioiden velvollisuudesta informoida komissiota eläinpalkkioiden ja pinta-alatukien osalta IACS-järjestelmän soveltamisesta sekä hakemus-, valvonta- ja seuraamusmääristä.

4. Ehdotuksen vaikutukset

4.1. Taloudelliset vaikutukset

Ehdotuksella ei ole suoria taloudellisia vaikutuksia muuten kuin siten, että maksettavien tukien ja palkkioiden käsittelyn erältä osin monimutkaistuessa, lisääntyy myös valvontamäärä ja valvonnan resurssien tarve. Tuki- ja palkkiojärjestelmien ehdot, myös uusien eläinpalkkioiden osalta, on vahvistettu Agenda-ratkaisun yhteydessä asianomaisissa neuvoston asetuksissa.

Tukien ja palkkioiden maksamisen edellytys on valvonnan suorittaminen. Ehdotetussa asetuksessa määritellään yhdenmennyyn hallinto- ja valvontajärjestelmään kuuluvat valvontamenetelmät ja valvonnan seuraamukset.

Jos rehualaan liittyy jatkossa aina vaatimus eläinten laiduntamisesta tällä alalla eikä esimerkiksi vilja-alaa voitaisi enää ilmoittaa rehualaan, aiheuttaisi tämä tulonmenetyksiä naudanlihantuotantoon erikoistuneille tiloille.

IACS-tukien ulkopuolelle sulkemisten automaattinen soveltaminen voi lisätä IACS-tukien ulkopuolelle sulkemisten määrää muutamilla tapauksilla vuodessa. Näissä tapauksissa EU-tuet jäisivät saamatta. Kuitenkaan tämän hetkisissä valvontatilastoissa esitetyillä rajoilla (30 % ja 50 %) ei ole merkittävässä määrin seuraamuksiin johtaneita valvontatapauksia.

Koska Suomella on jo käytössään ilmakuviin perustuva viljelylohkojen tunnistusjärjestelmä, ei tämän järjestelmän vaatiminen ehdotetussa asetuksessa aiheuta erityisiä perustamiskustannuksiin liittyviä taloudellisia vaikutuksia.

Asetuksen vaatimusta tietokantojen tarkistusmahdollisuudesta toteutetaan Suomessa jo jakamalla esitetyt hakulomakkeita, rekisteriotteita ja ilmakuvakarttoja paperimuodossa. Esitetyt ja tarkastusmahdollisuuksien mahdollinen laajentaminen aiheuttaisi kustannusten kasvua jossain määrin painatus- ja postituskuluina.

Asetuksen vaatimusta valvontapöytäkirjan kopion toimittamisesta viljelijälle toteutetaan jo, joten tästäkin ehdotuksesta ei aiheutuisi kustannusten kasvua.

Jos Suomi ei noudata yhdenmennyttä hallinto- ja valvontajärjestelmästä annettuja vaatimuksia, voi tästä seurata EU:n rahoitusosuuden peruuttaminen eli rahoitusoikaisu. Eräät muutokset monimutkaistavat järjestelmää ja lisäävät hallinnollisten virheiden mahdollisuutta. Rahoitusoikaisua ei kuitenkaan määrätä yhdenmennyttä hallinto- ja valvontajärjestelmää koskevan asetuksen perusteella, vaan perusteena on neuvoston asetus (ETY) N:o 729/70, joten rahoitusoikaisun mukanaan tuomia taloudellisia vaikutuksia ei voitane

katsoa ehdotetun asetuksen taloudelliseksi vaikutukseksi.

4.2. Hallinnolliset ja organisatoriset vaikutukset

Ehdotuksella ei arvioida olevan merkittäviä hallinnollisia ja organisatorisia vaikutuksia.

4.3. Lainsäädännölliset vaikutukset ja oikeudellisten näkökohtien arviointi

Ehdotus kuuluisi eduskunnan toimivaltaan, jolle Suomi olisi Euroopan unionin jäsenvaltio. Lainsäädäntömuutokset yhteisötasolla on sisällytetty ehdotukseen. Ministeriön asetuksiin tukiehdoista ja valvonnasta tulee tehdä tarvittavat viittauskorjaukset ja muut asetuksen muuttamisesta aiheutuvat muutokset.

5. Ehdotuksen käsittelyvaiheet EY:n toimielimissä

Ehdotusta on käsitelty komission työryhmässä 8 ja 9 maaliskuuta sekä 21 ja 22 päivänä kesäkuuta 2001. Seuraava työryhmän kokous tullaan pitämään 18 ja 19 päivänä syyskuuta 2001.

Komission alaista Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston komiteaa kuullaan ja komitea antaa lausuntonsa IACS-ehdotuksesta 23 päivänä lokakuuta 2001.

6. Valtioneuvoston kanta

Suomi suhtautuu asetuksen uudistamiseen periaatteessa myönteisesti. Asetuksen uudistamisen tavoitteena tulee kuitenkin olla monimutkaisen valvonta- ja seuraamusjärjestelmän yksinkertaistaminen eikä pelkkä vanhojen asetusten kokoaminen yhdeksi asetukseksi. Asetustekstin tulee olla myös yksiselitteinen ja selvä.

Tietokannan laajempi hyväksikäyttö on positiivinen muutos. Viljelijän tehtäväksi jäisi osallistumisilmoituksen tai vastaavan jättäminen osoitukseksi tahdostaan hakea eläinpalkkiota ja vakuutus rekisteritietojen ajantasaisuudesta sekä tarkkuudesta. Samoin

tilakohtainen valvontatapa on myönteinen muutos, jos sen avulla saadaan vähennettyä yhteen tilaan kohdistuvaa valvontaräsitystä. Tilakohtaiseen valvontajärjestelmään siirtyminen edellyttää myös tilakohtaisia sanktioita.

Suomen mielestä 48 tunnin valvonnan etukäteisilmoitusaika pitäisi poistaa tai sitä tulisi pidentää. Lohkot ja eläimet ovat rekisterissä eikä tietojen muuttaminen ole mahdollista. Lisäaika mahdollistaisi hallinnon työn paremman organisoinnin. Viljelijän läsnäolo tarkastuksessa on hyödyllistä ja mahdollistaa valvonnassa tarkastettavien asiakirjojen esittämisen saman tien. Osa-aikaviljelijöiden tavoittaminen on ongelmallista ja pidempi ilmoitusaika antaisi heillekin paremmat mahdollisuudet olla mukana valvonnassa.

Kasvulohkon tukikelpoiseen pinta-alaan kuuluvien erityispiirteiden huomioon ottamisessa olisi syytä luetteloida myös ympäristönsuojelulliset syyt, kuten suojakaistat.

Vaatimus siitä, että laajaperäistämispalkkion laidunosan ja toisen osan, jossa ei saa viljellä peltokasveja, tulisi olla eri kasvilajiryhmiä monimutkaistaa järjestelmää ja lisää virhemahdollisuuksia. Samoin vaatimus rehualan laidunnuksesta on vaikea Suomen pienillä lohkoilla ja talviruokinnan tarve huomioon ottaen. Laidunnusvaatimus on jo laajaperäistämispalkkiossa eikä sitä tule laajentaa kaikkea rehualaa koskevaksi. Suomen mielestä myös rehualalle esitetyn uuden sanktiosäännön tarpeellisuutta tulisi arvioida uudelleen. Suomessa rehualalle haetaan myös muita tukia ja rehualan mahdollinen ilmoittaminen todellista suurempana tulee siten huomioitua muiden tukien valvonnan yhteydessä.

IACS-tukien ulkopuolelle sulkemiselle vaaditut tiukennukset vaikuttavat kohtuuttomilta. Uusien sanktiosääntöjen tarpeellisuutta tulisi arvioida uudelleen. Suomi katsoo IACS-tukien ulkopuolelle sulkemisen 30 %:n pinta-alaerosta koko tilan tasolla ja 50 %:n pinta-alaerosta kasvilajiryhmätasolla olevan liian ankara. IACS-tukien ulkopuolelle sulkemiset eivät koske ainoastaan pinta-alavirheitä, vaan

myös tilanteita, joissa tukien ehtona olevaa vaatimusta ei ole edellä kuvatun suuruisella alalla täytetty esimerkiksi peltokasvien tuessa vaaditun rypsilajikkeen osalta. Prosenttirajan lisäksi pitäisi olla myös hehtaariraja, koska pienillä tiloilla voi 30 %:n raja tulla helposti vastaan, vaikka ero ei olisikaan alaltaan suuri. IACS-tukien ulkopuolelle sulkemiset edellä mainituilla prosenttirajoilla ovat uusia sanktioita eivätkä yksinkertaistamista.

Ylipäättään sanktioissa tulisi olla nykyistä suurempi kohtuus. Pinta-alatuissa koko hakemuksen hylkäysrajaa, joka on nykyisin yli 20 %:n virheessä, tulisi nostaa. Myös 3

%:n raja pitäisi nostaa 5 %:iin. Tällä rajalla valvonnassa havaitusta pinta-alaerosta seuraa tuen maksaminen todetun pinta-alan perusteella.

Myös eläinpalkkioiden sanktiosääntöjä tulisi kohtuullistaa. Eläinpalkkioiden sanktioissa 12 kuukauden takautuvat säännöt ja 24 kuukauden aikarajat ovat vaikeita hallinnollisesti ja niiden tarpeellisuus tulisi arvioida uudelleen. Näitä sääntöjä on myös viljelijöiden vaikea ymmärtää. Sanktiot voivat kohdistua jo maksettuihin palkkioihin ja kahteen markkinointivuoteen.